

paa hver 2,500 Rd. fast Eiendomsværdi, hvilket Forhold dog, efter den for de nærmeste 5 Aar gjældende Grundtærtberegning, vil undergaae nogen Forandring paa Grund af den forøgede Assuranceværdi. Herefter formenes Forholdsmæssigheden mellem den indre og ydre Stads Bæftatning at kunne opnaaes, naar der for hver 3,000 Rd. Grundeieendomsværdi paalægges de udenbyses Eiendomme 1 Portion Grundtært.

Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt der maatte være at foretage nogen Omregulering af den i selve Staden gjældende Grundtært, bemærkes foreløbig, at en saadan Forandring ikke er nogen nødvendig Betingelse for en forholdsmæssig Bæftatning af de uden- og indenbyses Grunde, da et passende Forhold, som nys antydet, ogsaa paa anden Maade kan tilveiebringes. Det vilde vel i og for sig være ønskeligt, at Grundtærten blev ansat efter samme Regler i hele Communen, da der ellers i Tidens Løb kunde opstaae Forskjelligheder, som vel kunde rettes ved en Forandring af den Divisor, hvorpaa Forholdsmæssigheden beroer, men som man dog helst maatte søge at undgaae. De Forandringer, som ere foregaaede siden den nugjældende Grundtært blev indført, medføre ogsaa, at den ei længere kan være fuldkommen tilsvarende, saaledes at der, endog affeet fra Forholdet til Forstæderne, kunde synes at være Anledning til en Omregulering. Da imidlertid de Uligheder i Bæftatningen, som ved de forandrede Forhold ere indtraadte, i Tidens Løb have udjævnet sig ved at være tagne i Betragtning ved Bestemmelsen af de Værdier, til hvilke Eiendommene ere blevne overdragne fra Mand til Mand, og man ved en Forandring af den gjældende Grundtærtmatricul ikke vilde kunne undgaae at forrykke Forhold, som have vundet Fasthed ved det lange Tidsrum, hvori de under de nuværende Grundtærtbestemmelser have udviklet sig, har den til denne Sags Behandling af Communalbestyrelsen nedsatte Comitee fundet, at overveieende Grunde tale imod uden en mere paatrængende Nødvendighed end den, der for Tiden er tilstede, at omregulere Grundtærten indenfor Bøldene, et Arbeide, som i ethvert Fald vilde være forbun-

det med en heel Deel Vidtløftighed og Besvær- lighed. Da Anordningen af en Grundtært for Stadens udenbyses Grunde maa ansees paatrængende nødvendig, og derhos vil kunne værfættes uafhængigt af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Omregulering af Grundtærten for Stadens indenbyses Grunde bør finde Sted, har Ministeriet troet, at denne Sags Ordning ikke burde udsættes efter Afgjørelsen af hiint Spørgsmaal.

Med Hensyn til det foreliggende Lovuds- kasts enkelte Paragrapher skal man endnu til- føie følgende Bemærkninger.

§ 3.

Medens den i denne Paragraph indeholdte Hovedforskrift, at ubebyggede Grundes Værdi bestemmes i Forhold til den Indtægt, de efter deres forskjellige Benyttelse kunne indbringe, hjemles ved Hensyn, der frembyde sig af sig selv, formenes det, at den foreslaaede Indde- ling af de ubebyggede Grunde i 3 Classer, som hver ansættles til en vis Værdi pr. Tønde Land, vil tilveiebringe et Forhold i Henseende til Grundtærtansættelsen, hvorved Billighed fyldestgøres, og de Momenter, som fortrinns- viis maae komme i Betragtning, faae behørig Indflydelse. Som Basis for Værdiansættelsen af den til 1ste Klasse henreguede Jord, der bruges til Dyrkning eller Græsning, er benyt- tet den Indtægt, som Communen har af sine Jorder, hvilken efter en af Kæmmeren meddeelt Oversigt svarer til en Capitalværdi af 600— 800 Rd. pr. Tønde Land, hvorved bemærkes, at det, da de nuværende Leieafgifter for største- Delen ere betingede paa en Tid, da Jordleien var paa sit Hødepunct, hvorefter den atter er dalet, er fundet rettest at blive staaende ved 600 Rd. som Capitalværdi, idet det nemlig under de nuværende Conjuncturer er antage- ligt, at der ikke vil kunne saaes større Afgift pr. Tønde Land end 24 Rd. Ved at ansætte Haver til 1,200 Rd. pr. Tønde Land er man gaaet ud fra, at de, hvad enten de ere Lyft-, Frugt- eller Handelshaver, ikke indbringe stor Leieindtægt, hvorimod Udbyttet af dem, de egentlige Frugthaver undtagne, væsentlig af- hænger af det Arbeide, der aarlig anvendes